

[Ministeren for kulturelle anliggender]

der er nævnt i begge beslutningsforslag, er der ingen uenighed om partierne imellem.

Jeg skal så kun med et suk til sidst tilføje, at skulle dette kunne ske som led i et større mediepolitisk forlig, var det måske kønt, men det er der jo ikke meget der tyder på lige i øjeblikket.

Flemming Jensen (KF):

I det konservative folkeparti er vi da bestemt ikke uenige i, at en drøftelse af Danmarks Radios styrelse kan være både nyttig, rimelig og nødvendig. Mediedebatten har jo stort set koncentreret sig om lokalradio, lokal- og regional-TV og selvfølgelig TV 2, og det har helt naturligt medført, at debatten om Danmarks Radio er skubbet lidt i baggrunden.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at Danmarks Radios styrelse måske nok kan virke noget tung. Radorådet kan være et besværligt instrument, men uden at jeg dermed siger, at dette råd bør fastholdes, må jeg have lov til at slå fast, at intet instrument af denne art fungerer bedre, end man – og det vil sige medlemmerne, og det er selvfølgelig ikke nogle bestemte, jeg tænker på – selv ønsker det. Selvfølgelig kan rammerne gøres bedre. Måske er det et for stort forum, men det er nu engang altid de valgte, der i betydeligt omfang afgør funktionsdueligheden.

Op så vil jeg godt føje til, at jeg har glædet mig meget over at se, at socialdemokratiet ikke i alle mediespørgsmål er groet totalt fast. Her er i hvert fald ét, hvor de har svinget rundt, så det piber.

I overensstemmelse med det indlæg, kulturministeren havde her i dag, er der også i det konservative folkeparti forståelse for, at vi som sagt drøfter radioens styrelse, så den måske kan blive mere rationel.

Begge forslag opererer med en relativt lille bestyrelse, og det *kan* selvfølgelig være rationelt, og det *kan* styrke effektiviteten.

Som et indslag i debatten vil jeg da gerne tilføje, at den måde, hvorpå den relativt lille styrelse vælges, jo også kan føre til, at man rent faktisk cementerer nogle politiske styrkeforhold, hvorved den public service-organisation, som Danmarks Radio er, på sin vis får afstand til resten af samfundet.

Når jeg imidlertid ret positivt – og det håber jeg da er skinnet igennem – har sagt det

her, vil det nok ikke blive misforstået, når jeg tilføjer, at styrelsen af Danmarks Radio også må indgå i en større mediepolitisk sammenhæng eller – sagt direkte – gerne skulle klares i forbindelse med TV 2-spørgsmålet, og jeg er stadig så naiv, så positiv og så optimistisk, at jeg håber, det vil kunne lykkes.

Jeg henviser så i øvrigt til de problemer, kulturministeren allerede har nævnt, og vil til sidst sige, at den frist, man har givet ministeren, er meget kort. Socialdemokratiet og SF pålægger ministeren at fremsætte forslag om ændring af radioloven inden 1. februar. Vi har den 23. januar i dag, og begge forslag opererer med en ikrafttræden den 1. april. Jeg ved godt, at vi før har gennemført hastelovgivning her i tinget, men dette er vist ikke en af de ting, der direkte kræver en hastelovgivning.

Helge Sander (V):

Jeg er også vældig optimistisk og har også mange gode ord at give disse to forslag, som afgjort indeholder de rigtige intentioner med hensyn til en effektiv og forretningsmæssig styring og en klar ansvarsfordeling i Danmarks Radio, med på vejen. Det har vi tidligt givet udtryk for fra venstres side, og vi har sammenlignet det med tilfælde i erhvervslivet, hvor vi i hvert fald fornemmer, at resultaterne har været betydeligt bedre, end vi oplever dem i Danmarks Radio.

Sandheden er vel nok den, at radiatorådet kun er et hjørne af de mange problemer, der eksisterer i Danmarks Radio. Vi er nogle stykker, der endnu ikke har glemt det store amerikanske rationaliseringsfirma, der for nogle år siden slet og ret opgav at komme til bunds i problematikken i Danmarks Radio, vel nok primært, fordi fagforeningsstrukturen var så stiv, at man ikke følte, man kunne komme videre. Det eneste, der kan råde bod på det, er nok konkurrence, og så er vi igen ovre i TV 2.

Et andet forhold, som det også var væsentligt at få belyst, er en gammel venstretanke, også medtaget i mediekommissionens betænkning, nemlig at man udskiller Danmarks Radios teknik i et særligt selskab, således at de kunne operere også for andre end Danmarks Radio, men her rammer vi igen ind i det problem, at et sådant tiltag må forudsætte, at man har et alternativ, et TV 2.